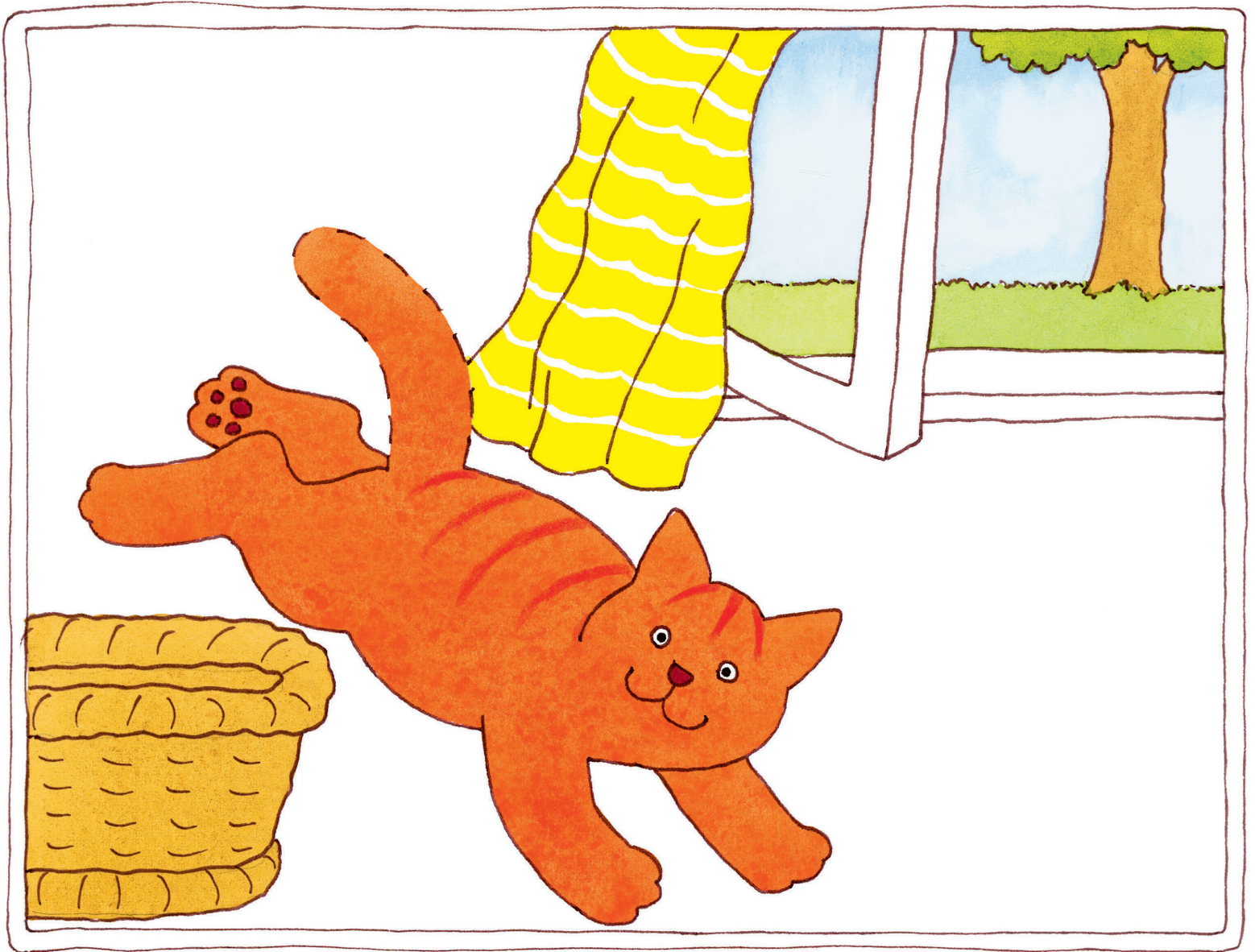

Renkriebels

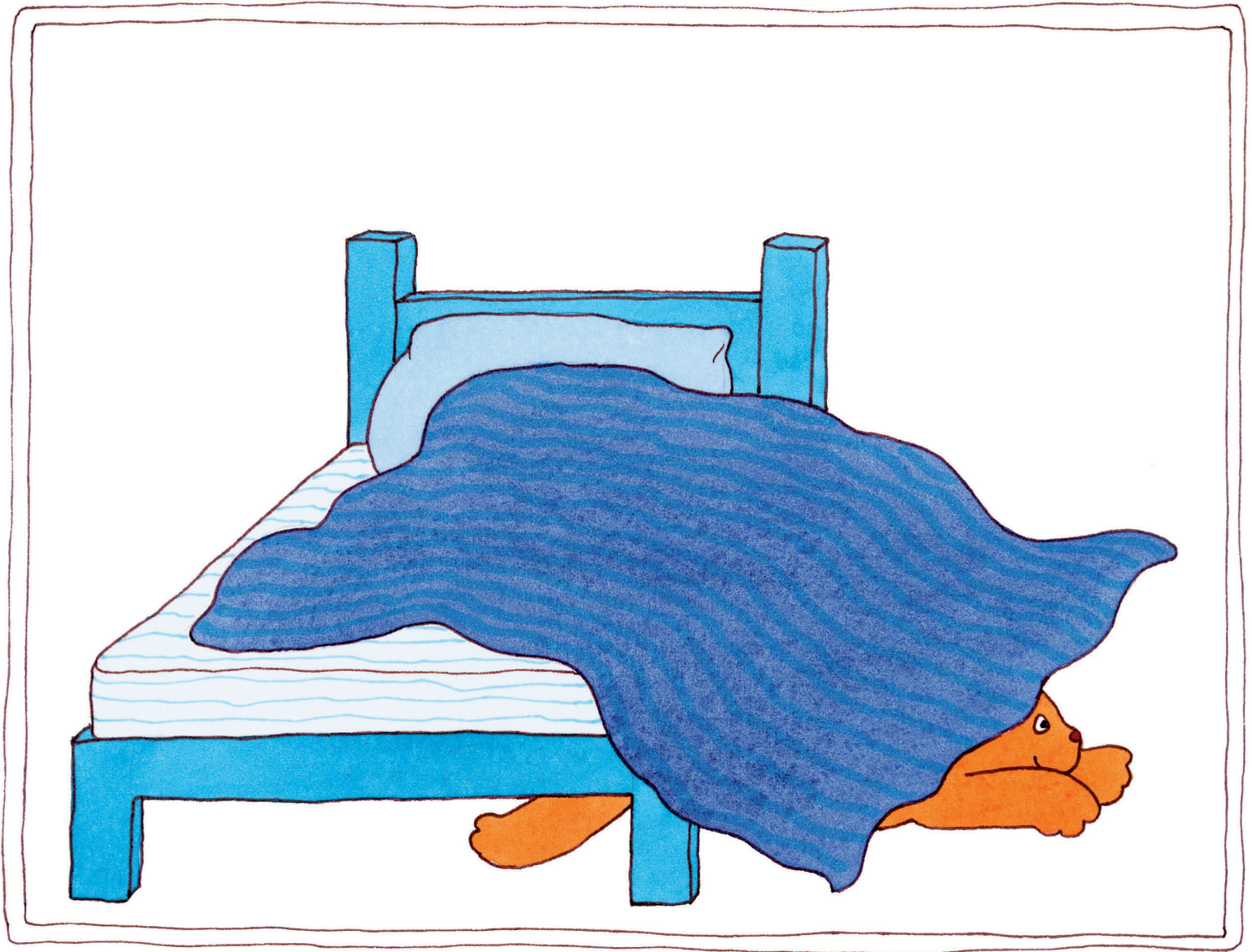

Het is lekker weer buiten en het raam staat open.

Dikkie Dik heeft geen zin meer in slapen.

Hij heeft zin in rennen.

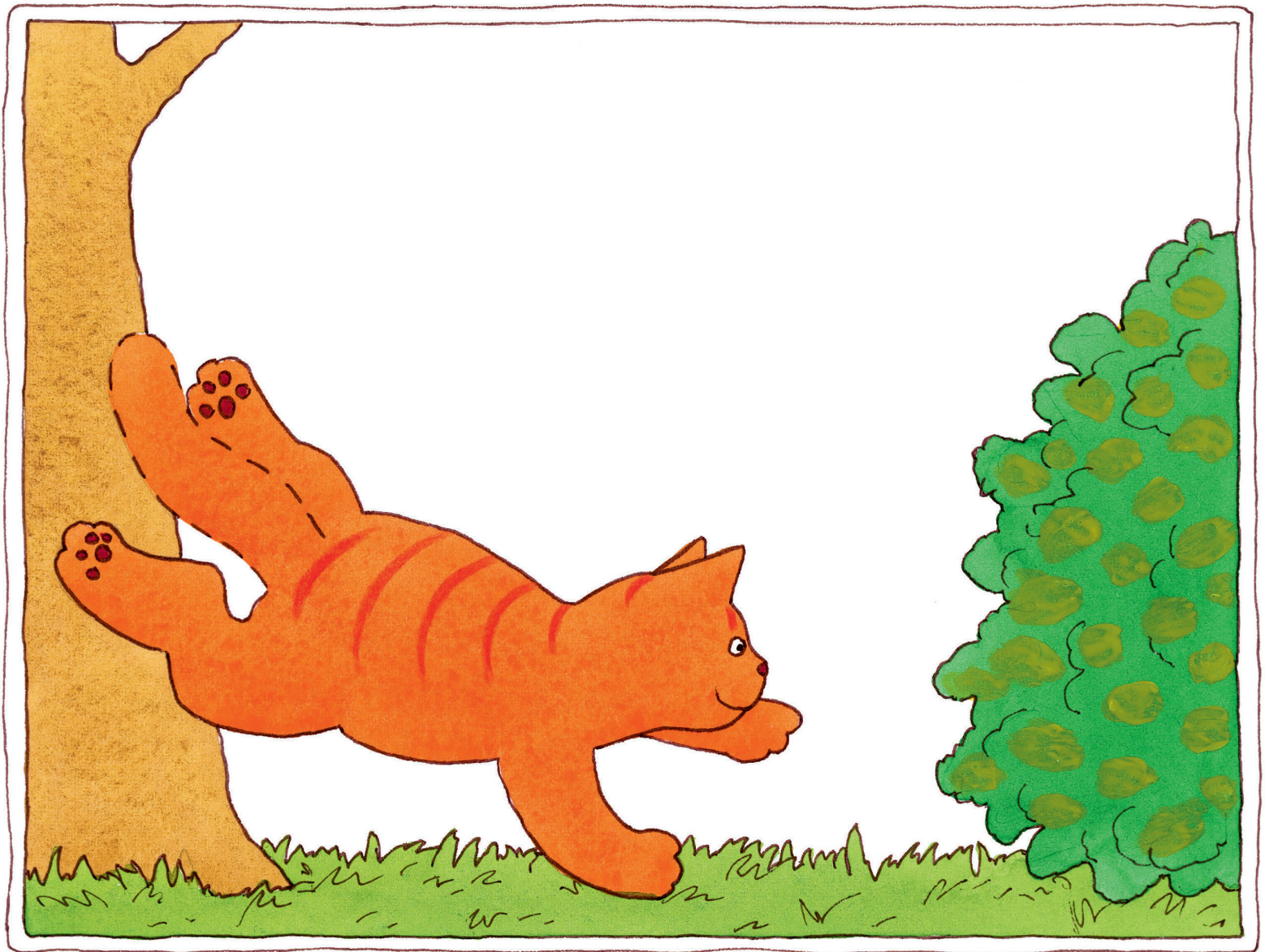
Zomaar, kriskras door het huis heen.

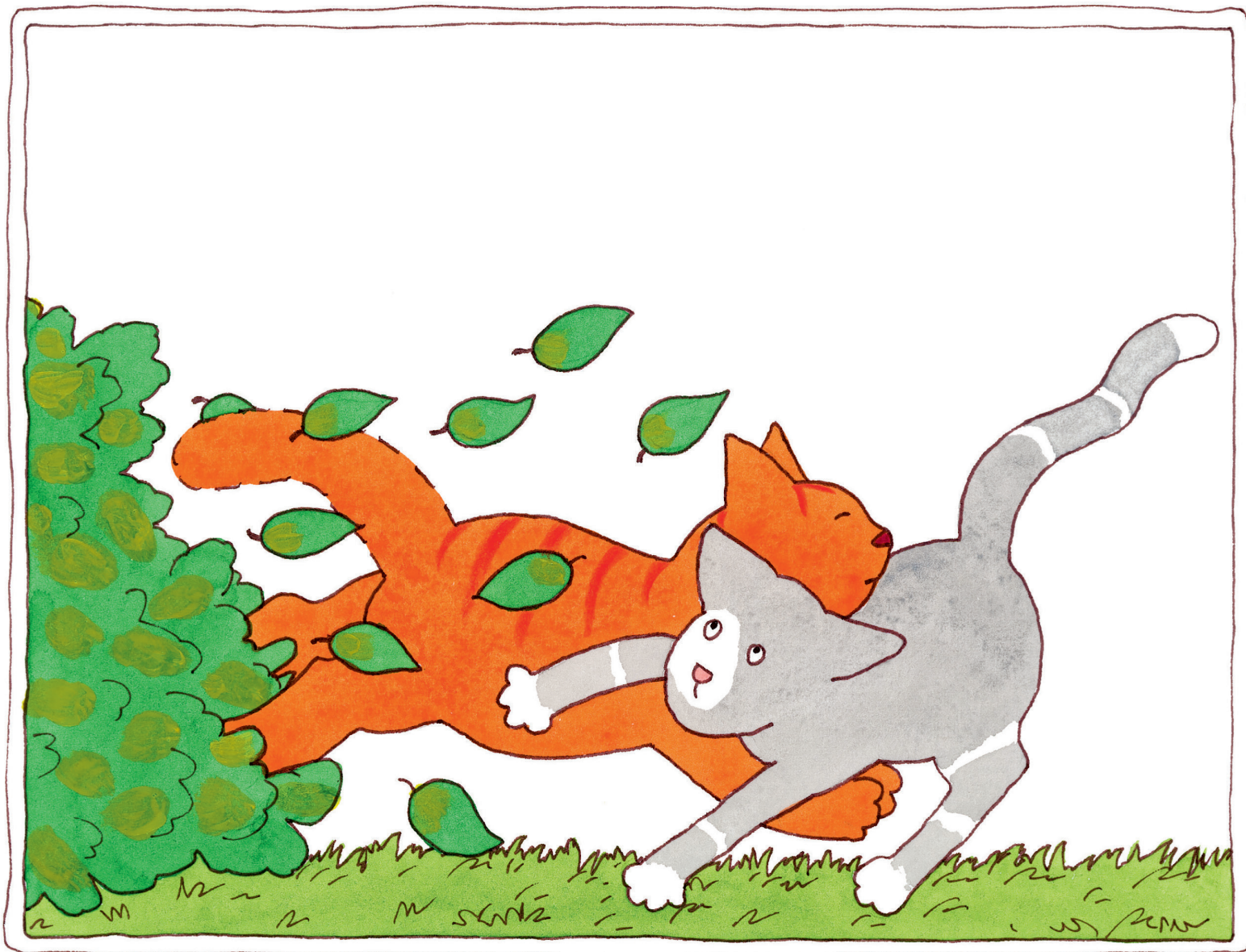
Hij rent - hup! - de trap op.
De slaapkamer in. Over het bed heen.
En onder het bed door.

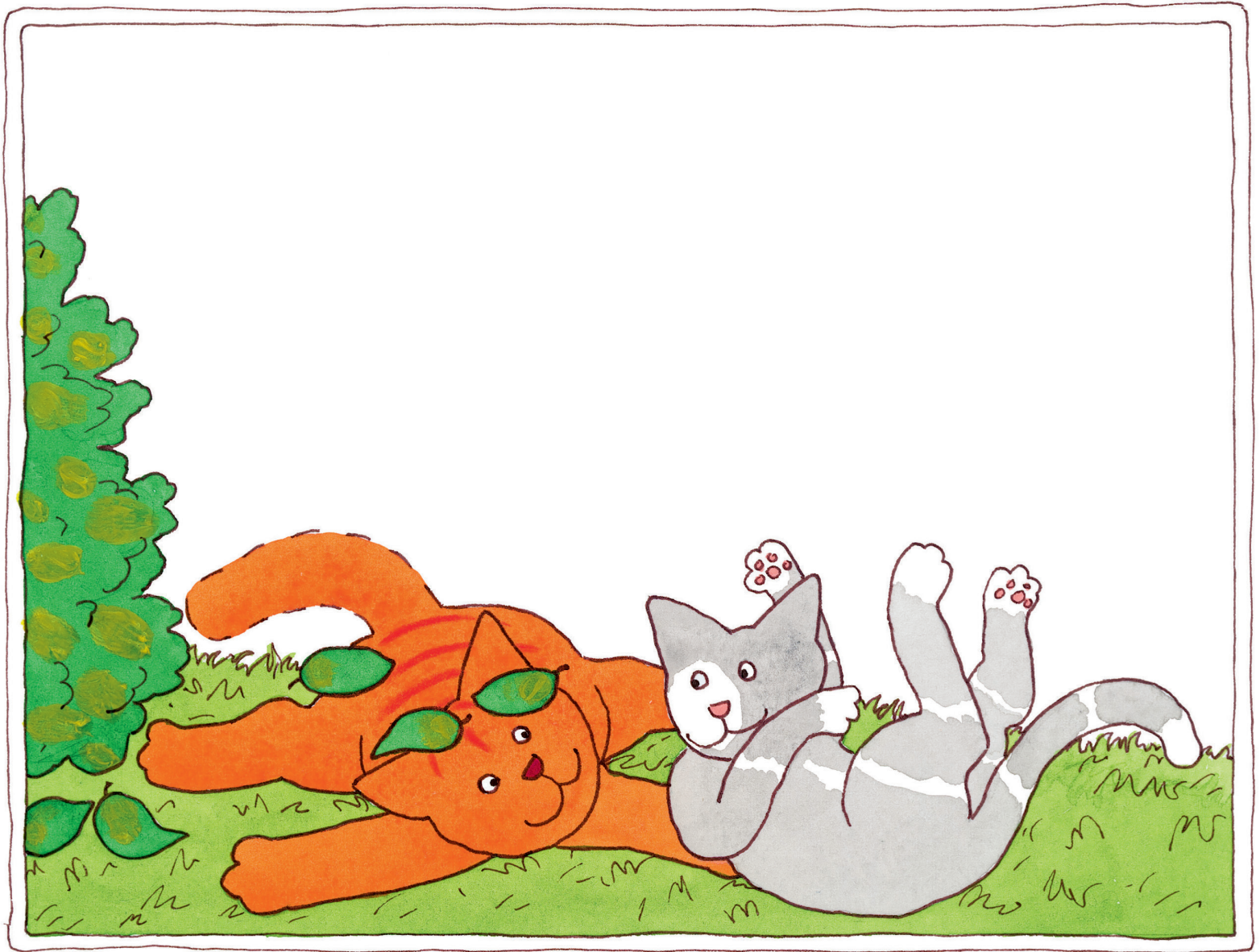
Ratatata! De trap weer af.
Roetsj! Met slippende poten door de bocht.
Door de gang en de keuken.
Hopla! Door het open raam naar buiten.

Dikkie Dik rent door de tuin.
Zoef! In de boom. *Plof!* Uit de boom.
En dan dwars door de struik.

Boem! Dikkie Dik botst tegen Poes Muis.
Ze tuimelen in het gras.
'Ik had je niet gezien,' hijgt Dikkie Dik.
'Heb je je pijn gedaan?'

'Nee hoor,' zegt Poes Muis. 'Maar ik schrok me een hoedje!

Had je last van renkriebels?'

Dikkie Dik moet erg lachen. Wat een grappig woord!

Renkriebels. Dat was precies wat hij voelde.